

ХАН Т.Ф., канд. екон. наук, доц. каф. ОВіУП, НТУ «ХП»

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі розвитку української держави однією з основних перешкод масштабної реалізації політики енергетичної ефективності є відсутність суттєвої мотивації промислових підприємств щодо впровадження та використання енергоефективних інноваційних технологій. Політичне, правове та економічне середовище України змушує підприємства використовувати у виробничій діяльності енерговитратні технології. Тому, рівень залучення інноваційного потенціалу задля досягнення Україною світових стандартів енергоефективності є вкрай низьким для забезпечення швидкого якісного прориву в економіці.

Отже, до пріоритетних завдань у науковому пошуку шляхів енергозбереження можна віднести оцінку втрат, резервів, потенціалу, вимір енергоефективності існуючих потужностей, а також вибір та оцінку проектів впровадження цільових інновацій для завдань енергозбереження. в цих умовах статус енергоінновацій не може бути обмежено виключно інноваційною діяльністю організації, а й поширюватись на всі сфери діяльності підприємства. Тобто інноваційність як філософія ведення бізнесу набуває важливої ролі в стратегії енергозбереження.

Незважаючи на те, що інновації з енергозбереження дають суттєвий економічний ефект, впровадження їх на практиці гальмується через наявність цілої низки наступних організаційних та економічних причин:

- 1) недосконалість законодавчої бази;
- 2) недостатність інформації про нові енергозберігаючі методи споживання енергії, про енергоефективні технології, прилади та обладнання;
- 3) застарілі технології виробництва та обладнання;
- 4) високі непрямі витрати, пов'язані з ризиком, які мають місце при впровадженні інноваційних технологій;
- 5) відсутність інвестицій і висока вартість кредитів;
- 6) незацікавленість енергопостачальних організацій в енергозбереженні.

Успіх вирішення проблем енергозбереження нерозривно пов'язаний також із розширенням використання інноваційних методів та прийомів в управлінні. З одного боку, без них неможливо забезпечити оптимальне рішення складних управлінських

завдань, пов'язаних з енергозбереженням.

З іншого боку, це обумовлено орієнтацією економіки на активізацію інноваційних факторів росту. Вплив інновацій є настільки впливовим, а його наслідки довготривалими, що виникає необхідність вирішення проблем енергозбереження в рамках стратегічного управління.

У наукових працях щодо енергозбереження обґрунтовується цільове завдання створення розгалуженого механізму управління для досягнення результативної економіки. Цей механізм має свою специфіку на різних рівнях ієрархії господарчої системи. На верхньому (національному) рівні створюється законодавча і програмна методологія енергоефективності, на нижньому (підприємства і організації) – технологія та система заходів практичної реалізації законодавчих норм та програмних настанов. На всіх рівнях повинен діяти системний механізм, в якому окремі складові виконують свої взаємодоповнюючі ролі та стимулюють впровадження енергозберігаючих інновацій.

Отже, на основі проведених досліджень з'ясовано, що реалізація енергозберігаючих заходів являє собою складний багатоетапний процес впровадження різноманітних інновацій на всіх рівнях та сферах діяльності підприємства й планування цього процесу є одним із завдань управління розвитком підприємства та являє з себе інструмент узгодження дій структурних підрозділів та контролю впровадження запланованих заходів.